Öölen toowa liina lindi,
Pähän köritu kübärä,
Siis nemä masswa näiu naaru
Tüdruku teotamise,
Wana naese naaramise.

187.

Meil olli jõgi alla õuwe,
Wähja meil alla wärati!
Kits meil kisse küitsusida,
Siga meil püidis sügesida
Lammas lainse kaluse!
Olu meil lõput lutsusida.

188:

Lätsi mina mõtsa kõndimaie,
Wõtti ma püssi puieslanni,
Kaits mina rauda kaala pääle,
Sai ma suure mõtsa sisse,
Siis lassi õtsatt orawi,
Lassi tiputt tigane,
Lätsi ladwatt lidulu lindu.

189

Lätsi mõtsa kündimaie,
Kiriwile ärgasile,
Parembile paarisile.
Tulli suosta susise summa,
Laanett wai karude karja,
Kisk mu kirju, murs mu musta,
Raudil söi raea mõlemba.
Lätsi kodu kurwe meeli,
Kurwe meeli, iku silmi.
Kes mull wastu wai tulesi!
Emä mull wastu wai tulesi:
Ära nüüd ikke poega noori
Mull olli kolmi ehmisida
Poolik mull tõie pulkirese
Kirjat mull kirju kogusi.

190.

Ma wõta külatt küsida,
Mere weeritsitt mehita,
Ranna kuru rahwaesta,
Mis teta mina waene?
Mitus tule küisa kopikille
Mitus tule wähja wästerisse
Kolm tulli küisa kopikille,
Weis tulli wähja wästerisse
Ang olli alli, lauki otsa,
Sõre olli suure sellä musta
Lutsu leiega karwalise.

191.

Ollin mina orjas, käisin karjas
Nüüd olen sundija sulane.
Sundijal olliď suured ruuna
Paksud paadiď, kõrged kõrwa
Nee tahtsiď suwel sugida,
Rauda ärjal arida,
Kulda kammil kaabitse.
Mis tetta mina waene!
Map ole ullu poisikene,
Ei jõuwa soan sõdida,
Alla leeri lüüwa kätta.
Sõda olli suuri, naene noori
Talw olli külma mees punane
Jäwu ikki tapu maida,
Mis ikke mina waene.
Ma ike oma eluda,
Kaunitt karja põlwekesta
Ma olli tillu ma olli ullu,
Jõuwa ei jõan sõdida,
Küla karjan köötsutalle.

192.

Meie ada ätil ääda ärgi.
Weett nemä toowa wenitse palgi,
Soott nemä toowa suure kuuse.
Sõitsin serwa silla mööda,
Kurama jõgesid mööda.
Serwa silda rarsatalli,
Kurama jõgi kumisi,
Aanis palki paugatalli:
Süs wõtan külat küsida,
Mere weeritsett mehesta,
Ranna weere rahwaesta.
Wõtti ma obutt upota,
Ärgi ännasta pidada.
Sai ma suure kuuse manu,
Suure kuuse kukku manu,
Suured kuused kukkus maha.

193.

Nüüd ei massa maada mulda
Kewadesta keswa kõrta!
Sügisesta sööďi aina.
Päält olli näta näiukene,
Alt olli ammu nännikene.
Läits tema külla tulda otsma
Jäi ta söödile magama.
Muru Mardike maratse
Uru auk jäi upakille
Perse jäi perani walla.

194.

Ärjad orjalta küsisid:
Kas tule pallu pühapäiwi
Pallu palwe reedeida?
Süs saas sarwed saisamaie
Ikke õtsa indamaie
Kukkured kõnnutamaie
Põkad jääs mõhku magama
Mokad jaas muru jürama.